

Πανευρωπαϊκό Δημοψήφισμα ενάντια στην ΕΕ

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Οι εκλογές της 25 Μάη θα μείνουν ιστορικές για το πανευρωπαϊκό κύμα ενάντια στην ΕΕ που, σύμφωνα με όλες τις προβλέψεις, θα βγάλουν ως αποτέλεσμα. Εάν, παρά τον πακτωλό κονδυλίων που ξόδεψε η ΕΕ και τον μαζικό και απόλυτο έλεγχο των ΜΜΕ, τελικά, σχεδόν το 1/3 των Ευρωπαίων πολιτών καταφέρει να ρίξει καθαρή ψήφο ενάντια στην ΕΕ —που αποτελεί τον κύριο εκφραστή της Νέας Διεθνούς Τάξης (ΝΔΤ) στον γεωγραφικό χώρο μας— αυτό θα είναι μια ιστορική επιτυχία των λαών της Ευρώπης. Μιλώ για «καθαρή» ψήφο ενάντια στην ΕΕ, (σαν αυτή που φαίνεται θα ρίξουν οι ψηφοφόροι στη Γαλλία, όπου μόνο το 39% θεωρεί θετική τη συμμετοχή στην ΕΕ!) για να την διακρίνω από τις απατηλές απομιμήσεις της. Δηλαδή, τη ψήφο σε κόμματα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, όπου ανήκει και ο ΣΥΡΙΖΑ, που καταδικάζουν την «ΕΕ της Μέρκελ», λες και θα μπορούσε να υπάρξει και άλλη ΕΕ που θα εφάρμοζε διαφορετικές πολιτικές από αυτές που επιβάλλει η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση. Όμως, τότε, γιατί άραγε η ΕΕ, πολύ πριν την Μέρκελ, επέβαλλε με τις συμφωνίες Μάαστριχτ, Λισσαβόνας κ.λπ. τις ίδιες αυτές πολιτικές που εφάρμοσαν πιστά οι Ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, ήδη από την δεκαετία του '90, δηλαδή:

- την δραστική συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, με τον διαρκή στραγγαλισμό των κοινωνικών δαπανών (Υγεία, Παιδεία, συντάξεις κ.λπ.);
- την ριζική αποδιάρθρωση του ευρύτερου δημοσίου τομέα μέσα από το ξεπούλημα κάθε εθνικοποιημένης επιχείρησης;
- την απελευθέρωση (δηλαδή την ελαστικοποίηση) της αγοράς εργασίας, μέσα από την ουσιαστική κατάργηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων;
- το άνοιγμα της ίδιας αγοράς που έχει δημιουργήσει μαζικά μεταναστευτικά ρεύματα από την περιφέρεια της ΕΕ προς τα μητροπολιτικά κέντρα, τα οποία συμπιέζουν τους μισθούς παντού προς όφελος των κερδών;
- την γενική απελευθέρωση των αγορών κεφαλαίου που επιτρέπει στις πολυεθνικές, που κυβερνούν σήμερα την παγκόσμια οικονομία, να επιβάλλουν τον σημερινό εργασιακό Μεσαίωνα και το πετσόκομμα των μισθών, με την απειλή να μετακομίσουν σε άλλους επενδυτικούς «παραδείσους» (τύπου Ινδίας, Κίνας κ.λπ.);
- την απελευθέρωση των αγορών εμπορευμάτων (αγαθών και υπηρεσιών), δήθεν για να βοηθήσουν τους καταναλωτές, κατακλύζοντας τις αγορές με εισαγόμενα προϊόντα από επενδυτικούς «παραδείσους» —πράγμα που σημαίνει μαζική ανεργία, (ή την συγκάλυψη της με «συμβόλαια μηδενικών ωρών», όπου ο εργαζόμενος είναι στο απόλυτο έλεος του εργοδότη αν και τότε θα εργαστεί) και φτώχεια για τους πολλούς, προς όφελος των λίγων ευνοημένων από την παγκοσμιοποίηση;

Και για να έλθουμε στην Ελλάδα, είναι αλήθεια ή ψέματα ότι οι παραπάνω «ελευθερίες» που μας επέβαλλε η ΕΕ οδήγησαν:

- στην αποδιάρθρωση του αγροτικού τομέα, όπου είχαμε αυτοδυναμία σε πολλά βασικά προϊόντα πριν από την ένταξή μας, και στην μαζική ερήμωση της υπαίθρου, καθώς και στο

κλείσιμο της δασμοβίωτης βιομηχανίας μας, με αποτέλεσμα να εισάγουμε σήμερα σχεδόν τα πάντα;

- στην «παγίδα του Χρέους» στην οποία μπήκε η Ελλάδα ήδη από την πρώτη δεκαετία της ένταξής μας, εφόσον η αυξανόμενη κατανάλωση, χωρίς αντίστοιχη παραγωγική δομή, αναγκαστικά καλυπτόταν από τις φθηνές εισαγωγές;
- στην χρεοκοπία, όταν την προηγούμενη δεκαετία πολλαπλασιάσαμε τον δανεισμό μας, χάρη στο ισχυρό νόμισμα που μας έδωσαν οι «εταίροι» μας, παίρνοντας για αντάλλαγμα κάθε ίχνος οικονομικής και επομένως εθνικής κυριαρχίας μας, με αποτέλεσμα σήμερα η χώρα μας να είναι ένα καθαρό προτεκτοράτο της ΕΕ και της Υ/Ε;

Αυτό σημαίνει ότι, ακόμη και αν αύριο μας χάριζε κάποια «καλή» Μέρκελ όλο το Χρέος, θα ήταν ζήτημα ελαχίστου χρόνου να επανέλθουμε στην ίδια παγίδα του Χρέους, όσο οι αγορές μας είναι ανοικτές και απελευθερωμένες και η παραγωγική δομή κατεστραμμένη. Απλώς τότε οι νέες πολιτικές λιτότητας θα είχαν στόχο την αναγκαστική προσαρμογή των καταναλωτικών δαπανών στα τουριστικά έσοδα, την μόνη, σχετικά σίγουρη, πηγή εσόδων μας.

Για όλους αυτούς τους λόγους αποτελεί εξαπάτηση του λαού να αποκρύπτει σύσσωμη η Αριστερά μας, (εκτός του ΚΚΕ), την πραγματική αιτία της σημερινής καταστροφής —δηλαδή την ίδια την ένταξή μας στην ΕΕ— και να μέμφεται απλώς τις πολιτικές λιτότητας, τα Μνημόνια, το Χρέος, την κακή διαχείριση του κ.λπ. Άλλοι πάλι (ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΕΠΑΜ κ.λπ.), αντί να εξηγούν στον λαό ότι η βασική αιτία της καταστροφής είναι η ένταξή μας στην ΕΕ και η παγκοσμιοποίηση, μιλούν απλά για έξοδο από το Ευρώ (που από μόνη της, τελικά, θα ήταν επίσης καταστροφική, όπως άλλωστε και η δραχμή στο παρελθόν), και για «απεμπλοκή» ή «ρήξη» με την ΕΕ, σε τρία τέρμινα, χωρίς βέβαια να αναφέρονται καν στην παγκοσμιοποίηση που είναι η απώτερη αιτία των πολιτικών της ΕΕ! Τέλος, οι διάφοροι οικολόγοι οδύρονται για το ξεπούλημα των παραλιών μας, λες και δεν είναι οι ίδιες οι πολιτικές της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης που υλοποιεί η ΕΕ (στο όνομα της οποίας οι ίδιοι πίνουν αγιασμό!) που επιβάλλει το γενικό ξεπούλημα, όχι βέβαια μόνο σε εμάς αλλά και σε κάθε Ευρωπαϊκό λαό που διαθέτει «εκμεταλλεύσιμες» παραλίες (Ιταλία, Ισπανία κ.λπ.)

Είναι αυτή ακριβώς η χρεοκοπία της Αριστεράς, καθώς και το γεγονός ότι ακόμη δεν έχουν οργανωθεί «από κάτω» παλλαϊκά Μέτωπα Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης (με στόχο την έξοδο από την ΕΕ και την οικονομική αυτοδυναμία, στο πλαίσιο νέων οικονομικών Ενώσεων, εθνικά και οικονομικά, κυρίαρχων λαών), αυτό που οδηγεί τα λαϊκά στρώματα σε κόμματα που υιοθετούν άμεσα ή έμμεσα αντί-ΕΕ στάση. Οι ελίτ, μαζί με την «Αριστερά», ονομάζουν τα κόμματα αυτά «λαϊκίστικα», ακροδεξιά κ.λπ., αλλά τα λαϊκά στρώματα που στρέφονται σε αυτά δεν το κάνουν βέβαια γιατί ξαφνικά έγιναν «φασίστες», όπως βολεμένοι «αριστεροί» θρασύτατα τους χαρακτηρίζουν. Μολονότι σε κάποια από τα κόμματα αυτά υπάρχουν Ισλαμοφοβικές και ρατσιστικές τάσεις, τα λαϊκά στρώματα έλκονται βασικά από αυτά γιατί αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης στη ΝΔΤ και την ΕΕ, στην οποία η Αριστερά (που κάποτε τα εκπροσωπούσε) είναι σήμερα πλήρως ενσωματωμένη...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_05_25.html